

Po poteh do samega sebe

Najtežje poti so tiste, ki jih moramo prehoditi, da najdemo samega sebe. Nekateri se med iskanjem izgubijo, drugi spoznajo stvari, ki si jih niti predstavljati niso mogli, tretji pa se sprijaznijo in vsakršno iskanje samega sebe opustijo.

3.500 kilometrov hribov

Jakob J. Kenda je najbolj znan kot prevajalec del o Harryju Potterju, a je tudi odličan pisec, razmišljujoč človek, ki mu ni tuj niti krizni menedžment, družinski človek, ki si rad vzame čas zase ter se odpravi na krajšo ali daljšo »turo« po poteh in brezpotjih, doma in po svetu. Zakaj se torej človek, za katerega se zdi, da ima

v življenju vse pod nadzorom, odpravi na 3.500 kilometrov dolgo pot na drug konec sveta? Lahko bi rekli, da si je Kenda pot izbral za izziv. Zakaj pa ne? 14 zveznih držav, »mati vseh poti«, veliko časa za druženje in spoznavanje ljudi, običajev ter obenem več kot dovolj časa za osamljenost in razmišljanje o sebi in svojem življenju. Fizično izjemno zahtevna pot, ki pa svoje posledice terja tudi na psihološki ravni. A treba je priznati, da je pri Kendi tega bolj malo in da je knjiga Apalaška pot: 3.500 kilometrov hribov in Amerike predvsem zanimiv potopisni roman, ki nam o ZDA pove veliko več kot kakšen turistični vodič ali skrbno zrežiran, voden in zmontiran TV-šov. Avtor pač bolj razgali Ameriko in njene običaje (predvsem pohodniške) kot samega sebe – in s tem ni nič naro-

be. Na Apalaški poti tako spremljamo in spoznamo zanimive in čudovite ljudi, od katerih bi lahko vsak napisal svojo knjigo, razodevajo se nam prizori neke druge, skrite Amerike, Kenda pa se pokaže kot topel, očetovsko-bratski lik, s katerim bi šel peš tudi na pot okrog sveta.

Dva koraka naprej

Roman Dva koraka naprej avtorskega (in zakonskega) para Graemeja Simsiona in Anne Buist je nekaj povsem drugačnega, morda že zato, ker nas popelje na povsem drugo in drugačno pot, slovito romarsko pot v Santiago de Compostela oziroma po Jakobovi poti, ki je iz leta v leto priljubljenejša tudi med Slovenci. Na eni strani imamo

Zoe, gospodinjico in nesojeno umetnico, ki se spopada z moževom smrtjo, na drugi strani pa Martina, profesorja, ki ima za seboj težko ločitev. Hkrati se znajdetaj v francoskem Clunyju, popolna neznanca, pred katerima je dva tisoč kilometrov poti.

Poti, ki za oba predstavlja veliko izkušnjo in hkrati nov začetek. Nihče s seboj ne nosi veliko lastnine, njuna najtežja prtljaga so čustva. Čustva, s katerimi se morata v prvi vrsti spopasti sama, a je spoprijemanje s preteklostjo in povsem drugačno prihodnostjo veliko lažje, če to počneš v dobri družbi.

Skozi roman se prepletata sloga obeh pisateljev – Simson slovi po svojih berljivih in srčnih romanih, Buistova je bolj domača v kriminalnih romanih, polnih napetosti –, ki sta si različna, a se lepo dopolnjujeta, izmenjujeta in zasvojita bralca. Zanimiva večplastna pripoved o poti, polni razpotij, kjer se romarja tudi s pomočjo humorja srečujeta in oddaljujeta, se spoznavata in bežita, odpuščata in – ljubita. Na koncu koncev nam ostane ljubezen.

M. S.; foto: ISPO, Miš

